

Een Hypothetische Synthese van Genesis, de Biologische Werkelijkheid en de Heilsgeschiedenis (Integraal Document: Deel I & II)

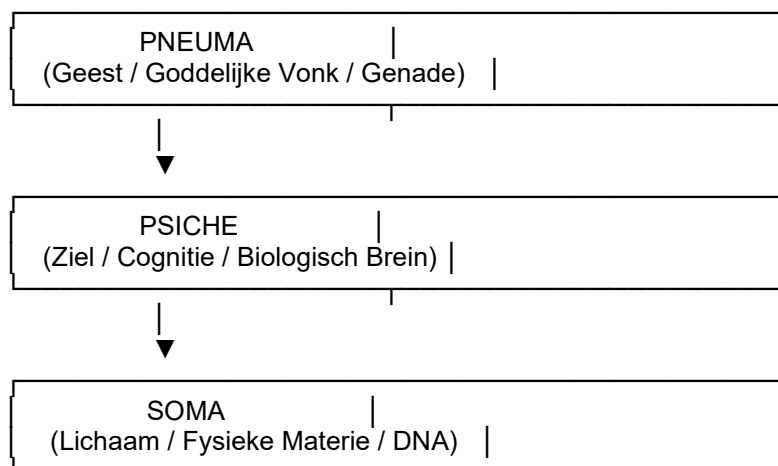
Inleiding & Methodologisch Kader

Aan u leggen we deze gedachten voor als een zoektocht (*fides quaerens intellectum*)[²]. Deze hypothetische synthese wil – in het spoor van Sint-Johannes Paulus II (*Fides et Ratio*)[¹] – een harmonie zoeken tussen de goddelijke Openbaring en de moderne natuurwetenschap. Wat op het eerste gezicht ontregelend kan overkomen, werpt bij een diepere analyse een helder licht op het Boek van de Schrift en het Boek van de Natuur.

Dit geschrift formuleert een geredigeerde synthese waarin de natuurkundige inzichten van dr. Andrews, de profetische schouwingen van de Italiaanse priester Don Guido Bortoluzzi (1907–1991)[⁴] (zoals uitgewerkt door prof. Renza Giacobbi)[⁵] en de linguïstisch-exegetische evaluaties van hebraïcus Hubert Luns[⁶] samenkomen met de geologie, genetica en katholieke antropologie.

Hoofdstuk I: Het Mensbeeld — Drie Dimensies (*Soma, Psiche, Pneuma*)

Om het ontstaan, de val én het biologische verval van de mens te duiden, grijpen we terug naar de klassieke paulijnse antropologie (1 Tessalonicenzen 5:23)[³]. De mens is door God geschapen als een dynamische eenheid van drie niveaus:

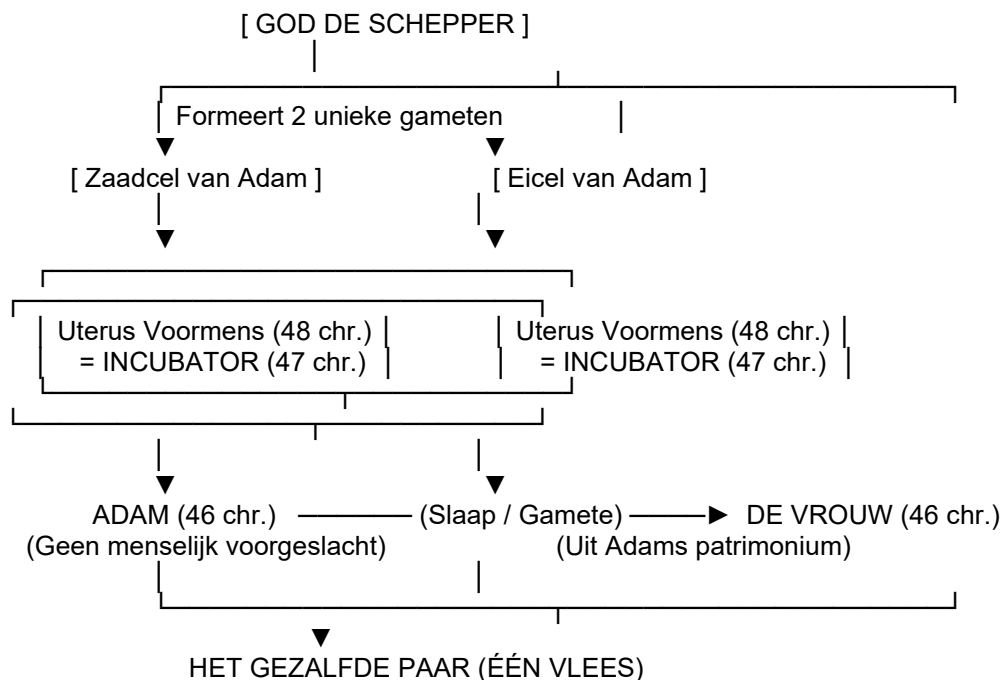

- **Soma (Het Lichaam):** De biochemische, materiële werkelijkheid — het DNA en de weefsels die ons verbinden met de fysieke schepping.
- **Psiche (De Ziel / het Biologische Bewustzijn):** De wereld van emoties, geheugen, verstandelijk denkvermogen en driften. Dit niveau deelt de mens in aanleg met de hogere dierlijke schepping.

- **Pneuma (De Geest):** De rechtstreeks door God ingeblazen immateriële ziel. Dit maakt de mens tot *Imago Dei* (beeldrager van God) met een vrije wil, geweten en de capaciteit tot *agape* (goddelijke liefde).

Hoofdstuk II: De Bemiddelde Schepping (*Creazione Mediata*) & Het Bruggenhoofd

God schiep Adam niet via een absolute *creatio ex nihilo* uit dode materie, maar maakte gebruik van een Middellijke Schepping (*creazione mediata*)^[7]. Hij prepareerde een reeds bestaande biologische matrix: de voormenselijke *ancestre* (draagmoeder).

1. De Genetische en Biologische Mechaniek (Hubert Luns & Dr. Andrews)

1. **De Biologische Verwekking van Adam:** God vormde Adam uit het 'stof der aarde' (*Afar*, Gen. 2:7). Middels de *creazione mediata* prepareerde God de biologische bouwstenen uit de voorschepping. God schiep rechtstreeks de twee primordiale gameten (zaadcel en eicel) in de baarmoeder van de voormenselijke draagmoeder. Adam ontving **geen enkel chromosoom van de voormens**. Hij had – in lijn met de typering van Melchisedec – geen menselijk of dierlijk voorgeslacht: hij was een directe, volmaakte schepping met het menselijke karyotype van 46 chromosomen.
2. **Kwantum-genetische Transductie:** Zoals Hubert Luns preciseert, transformeerde de Heilige Geest via een vorm van informatie-transductie en epigenese de biologische matrix. Adam ontving een volmaakt genoom – vrij van genetische defecten – en werd beziel met het *Pneuma*.
3. **De Formatie van de Vrouw uit het Patrimonium van de Man:** De Hebreeuwse tekst vermeldt niet dat de Vrouw uit een letterlijke 'rib' werd gemaakt. Het Hebreeuwse *tse'la* (טֶלַע) betekent 'zijde', 'flank' of 'geheime kamer' (biologisch te duiden als de genetische component of *ovule* /

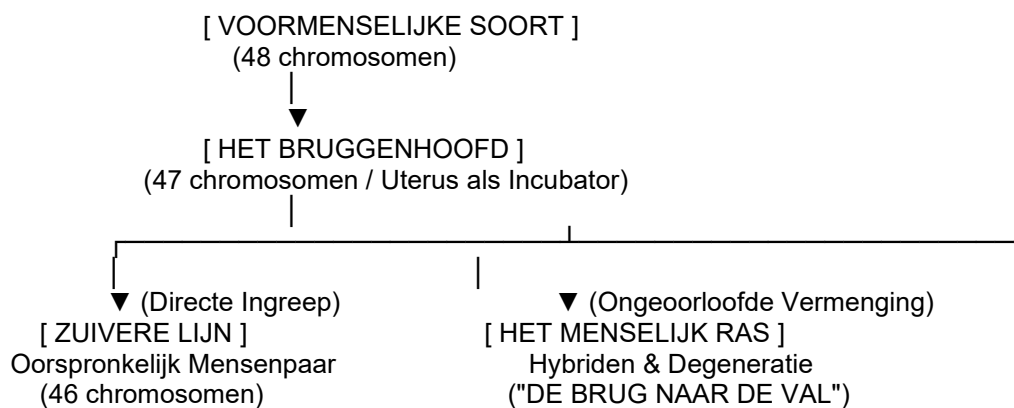
eicel)[^14]. Toen God Adam in een diepe slaap liet vallen, gebeurde dit opdat hij geen herinnering zou bewaren aan de voormenselijke incubator en deze vereniging nooit uit eigen beweging zou imiteren. God nam een spermatocyt van Adam en creëerde uitsluitend de eicel (*ovule*) in de baarmoeder van de incubator. De Vrouw werd zo rechtstreeks geprepareerd uit het genetisch patrimonium van Adam zelf. Zij bezat exact dezelfde zuivere menselijke natuur.

2. De Ontologische Eenheid van het Gezalfde Paar

Toen de auteur van Genesis en de Psalmist schreven over de mens ("U hebt hem heerser gemaakt", Ps. 8:6), verwees 'hem' in ontologische zin naar het **ene, onverdeelde Menselijke Paar**. Zij droegen een absolute harmonie in geest, wil en intellect.

Hoofdstuk III: De Paradijsvloek en de Biologie van de Val

De zondeval was geen allegorische overtreding met een appel, maar een ingrijpende ethische en biologische grensoverschrijding[^8]:

1. Het Bruggenhoofd versus de Brug

- **Het Bruggenhoofd (47 chromosomen):** Een vrouwelijk individu uit de voorouderlijke soort dat door goddelijke interventie over 47 chromosomen beschikte (een intermediaire, interfertiele overgangsvorm). Haar uterus diend louter als een biologische *incubator* voor de geboorte van het eerste mensenpaar (46 chromosomen). Zij behield haar dierlijke genoom.
- **De Brug (De Val):** Het was het Mensenpaar strikt verboden gemeenschap te hebben met deze voormenselijke incubator. Door de zondeval zocht Adam echter gemeenschap met dit vrouwtje. Het Bruggenhoofd verwerd daardoor tot een actieve 'Brug' waarlangs dierlijke genetische factoren het menselijke genoom binnendrongen.
- **De Geboorte van de *Concupiscentia*:** Binnen de menselijke natuur verstoorde deze vermenging de harmonie. De dierlijke driften uit de *Psiche* kregen de overhand over de leiding van het *Pneuma*. Dit is de innerlijke strijd die Paulus beschrijft in Romeinen 7:19[^9].

2. De Klieving van de Zalving (Aleph-Dam en Dabak)

Ontologisch laat de naam **Adam** zich ontleden als **Aleph-Dam** (אדם):

- **Aleph (א):** Het goddelijke Beginsel, de Zalving van de Heilige Geest.
- **Dam (דם):** Het bloed, de drager van de ziel van het vlees (Lev. 17:11).

Adam betekent letterlijk: *De Zalving in het Bloed*. Het spiegelbeeld van Aleph in het Hebreeuws is **Pala** (פלא), wat duidt op het goddelijk mysterie (vgl. *Pala Yoetz*, Wonderbare Raadsman, Jes. 9:5).

In Genesis 2:24 wordt de paradijselijke eenheid uitgedrukt met het werkwoord *dabak* (דבק — aankleven). Echter, in het Hebreeuws draagt dezelfde stam eveneens de betekenis van *klieven/splitsen*. Door de zondeval sloeg het heilzame "kleven" om in een tragisch "klieven":

Oorspronkelijke Paradijselijke Staat	Gekloven Toestand na de Val
Het Gezalfde Paar (Één Vlees)	Gesplitst in Geestelijk Hoofd en Vervallen Vlees (<i>Adamah</i>)
Harmonizouïsche Eenheid	Dualiteit tussen Ratio en Dierlijke Drift (<i>Concupiscentia</i>)
Priesterlijke Co-creatie met God	Heerschappij via Uitbuiting en Strijd (<i>"Hij zal over u heersen"</i>)

Hoofdstuk IV: Antropologische & Exegetische Verdieping

1. Van Celestiaal Stofgoud (Afar) tot Aards Stof

Het Hebreeuwse woord voor stof is **afar** (אפר), linguïstisch verwant aan *Ofir* (goud). In de primordiale scheppingscontext duidt *afar* op **stofgoud**: een celestiale, glorierijke substantie die het onverderfelijke menselijke lichaam typeerde alvorens het aan de fysieke dood onderworpen was.

Toen de slang werd veroordeeld tot het "vreten van stof", betekende dit dat het duistere principe gevangen blijft in de louter materiële, biologische vorm. De paradijsvloek (*"stof zijt gij en tot stof zult gij terugkeren"*) houdt in dat de mens zijn celestiale goud-glans verkwanselde en terugviel naar het afgestorven, materiële gruis van de aarde.

2. Beeld (Tzelem) versus Gelijkenis (Demut)

In Genesis 1:26 spreekt God: "*Laat Ons de Mens maken naar Ons beeld, als Onze gelijkenis.*" Echter, in vers 27 staat geschreven: "*En God schiep de mens naar Zijn **beeld** [tzelem]*" — het begrip **gelijkenis** (*demut*) wordt hier weggelaten.

Onder de vroegchristelijke kerkvaders (zoals Origenes) en de Joodse exegese wijst dit op een fundamenteel onderscheid:

- **Het Beeld (*Tzelem*)**: De onuitwisbare constitutionele structuur van de menselijke ziel (voorzien van intellect, vrije wil en herinnering). Dit stempel bleef ook na de val in de ziel aanwezig.
- **De Gelijkenis (*Demut*)**: De dynamische staat van volkomen wilsovereenstemming met de Schepper (het goddelijke *FIAT*).

De verleiding van de slang sprak de hoogmoed aan om de *demut* buiten God om te grijpen ("*Gij zult als God zijn*"). Door de zondeval bleef het *tzelem* intact, maar ging de *demut* verloren in een spiraal van biologische hybridisatie en morele degeneratie (Gen. 5:1-3).

Hoofdstuk V: Cosmogenese & De Hiaat-Theorie (*Tohu wa Bohu*)

De Hiaat-theorie (Ruïne-Reconstructie-interpretatie) stelt dat Genesis 1:2 een verwoeste toestand beschrijft die ontstond ná een kosmische catastrofe (de val van Lucifer en de fysieke ontredde van de aarde):

Genesis 1:1 (Primordiale Schepping) $\xrightarrow[\text{Kosmische Catastrofe}]{\text{Val van Lucifer}}$ Genesis 1:2 (Tohu wa Bohu) $\xrightarrow[\text{Herstel in Zes Dagen}]{\text{Middellijke Schepping}}$

In de schouwingen van Don Guido Bortoluzzi hoorde hij bij het aanschouwen van de scheppingsepochen herhaaldelijk het Italiaanse suffix *-ANTA* (*quaranta, cinquanta, sessanta...*)[¹¹]. Dit duidt op **tientallen miljoenen jaren geleden** (Eoceen / Paleogeen). Deze diepe geologische tijdschaal verklaart waarom paleontologische vondsten van vroege hominiden in het fossielenarchief samenvallen met de periode van het *Tohu wa Bohu* (Genesis 1:2) — een desolate fase van herstel na een kosmische catastrofe.

De Priesterlijke Roeping te midden van de Voorschepping

Adam en de Vrouw werden niet op een lege aarde geplaatst, maar te midden van de reeds aanwezige voormenselijke populaties van de voorschepping. Het Gezalfde Paar ontving een koning-priesterlijke tabernakelroeping: zij moesten bemiddelen tussen de goddelijke Tegenwoordigheid en de natuur, om de chaos om te vormen tot een heilige orde.

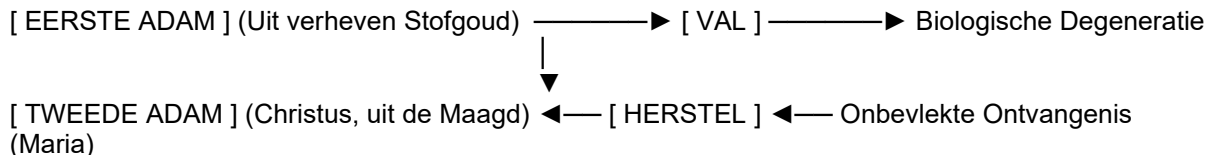
Met de zondeval ontspoorde deze missie:

1. De verheven eenheid van het Mensenpaar werd verbroken.
2. Adam zocht ongeoorloofde gemeenschap met de biologische matriarch van de voormenselijke soort.

3. Het afgodische principe – in de mythologie gecodeerd als *Tehom* of *Tiamat* – trachtte de goddelijke macht van het Gezalfde Paar naar zich toe te trekken.

Hoofdstuk VI: Herstel door de Tweede Adam en de Tweede Eva

De historische breuk die in de Hof van Eden ontstond, vindt haar Typologische en Ontologische herstel in het Menswordings- en Verlossingswerk van Jezus Christus en de H. Maagd Maria:

1. **De Tweede Adam (1 Kor. 15:47):** Zoals de Eerste Adam werd geprepareerd zonder menselijke vaderlijke inbreng, zo werd Christus geboren uit de Maagd Maria door de overschaduw van de Heilige Geest.
2. **De Tweede Eva:** Waar de oorspronkelijke Vrouw gevormd werd uit het patrimonium van Adam alleen, schonk Maria haar zuivere menselijke natuur aan de Zoon van God. Maria is als *Onbevleete Ontvangenis* fylogenetisch en spiritueel vrijgewaard van de ingekruiste *ancestre*-degradatie. In Lourdes openbaarde zij haar naam: "*Ik ben de Onbevleete Ontvangenis.*"^[10]
3. **Het Volmaakte FIAT:** Waar Adam faalde door zich te vermengen met de dierlijke matrix van de wereld, volbracht Christus het goddelijke *FIAT*: de totale wilsovereenstemming met de Vader, waarmee Hij de mensheid de weg terugbaant naar het celestiale stofgoud van de verrijzenis (Joh. 17:21).

Appendices & Excursussen

Appendix A: Paleontologische Discontinuïteit

De paleontoloog George Gaylord Simpson (*Tempo and Mode in Evolution*, 1944)^[12] wees op het stelselmatig ontbreken van overgangsvormen in het fossielenarchief:

"De vroegst bekende leden van iedere orde bezitten al de fundamentele karaktertrekken van die orde... De breuk is stelselmatig zo scherp dat de oorsprong van de orde speculatief blijft."

Dit wetenschappelijke gegeven ondersteunt de stelling dat het ontstaan van de mens (*Homo Sapiens Primus*) geen geleidelijke mutatie was, maar een sprongsgewijze goddelijke interventie via het *Bruggenhoofd*.

Appendix B: Drie Stadia van het Kennen

Het menselijk bewustzijn onderscheidt zich van het dierlijke instinct door drie vermogens van de ziel: **intellect, wil en herinnering**. Dieren bezitten een natuurlijke,

door God ingeplante intuïtie. Enkel de mens beschikt over het intellectuele begrijpen dat hem in staat stelt via de vrije wil te komen tot wilsovereenstemming met God.

Appendix C: Exegetische Noot bij Kaïn (Genesis 4:14)

Wanneer Kaïn na de moord op Abel uitroept: "*Al wie mij vindt, zal mij doodslaan*", verwijst dit naar de reeds bestaande hominiden van de voorschepping. Gods antwoord – dat Kaïn zevenvoudig gewroken zal worden – bevestigt dat het hier gaat om toerekeningsvatbare mensachtigen die in de omringende wereld leefden.

Appendix D: Geest, Adem en het Priesterlijk Koninkrijk (Job 27:3)

"*Zolang mijn adem nog in mij is en de geest van God in mijn neusgaten...*" (Job 27:3). In oude tradities geldt de neus als het instrument voor het overdragen van de goddelijke levensadem.

Bij de troonopvolging van koning-priesters ademde de beoogde opvolger de laatste ademtocht van de stervende vorst in via de neus. Hiermee ontving hij het *charisma* (de Zalving). Antropoloog Sir James Frazer documenteerde soortgelijke rituelen op het eiland Nias (*The Golden Bough*) — sporen van de primordiale gnosis waarin adem, neus, ziel en koninklijke zalving onverbrekkelijk verbonden waren.

Appendix E: Devolutie in Plaats van Evolutie

Wat de fysieke en geestelijke staat van de mens betreft, getuigt de geschiedenis niet van geleidelijke opwaartse evolutie, maar van **devolutie en genetische degeneratie**. Het scheppingsverhaal in Genesis is in essentie een *herschepingsverhaal*: de goddelijke herstelactie van een beschadigde wereld die door de zondeval van de engelen en later de mens in verval was geraakt.

Bronverwijzingen & Voetnoten

[^1]: Paus Johannes Paulus II, Encycliek *Fides et Ratio* (14 september 1998), over de verhouding tussen geloof en rede.

[^2]: Sint-Anselmus van Canterbury, *Proslogion* (1077–1078): "Fides quaerens intellectum" (geloof dat zoekt naar begrip).

[^3]: H. Paulus, *Eerste brief aan de Tessalonicenzen* 5:23: "Moge uw geheel van geest (pneuma), ziel (psiche) en lichaam (soma) onberispelijk bewaard blijven."

[^4]: Bortoluzzi, Don Guido (1907–1991), *Sintesi della Genesi Biblica* (Autobiografische en profetische geschriften, Farra d'Alpago).

[^5]: Giacobbi, Prof. Renza (2007), *Genesis Herzien: De Schouwingen van Don Guido Bortoluzzi*, redactionele compilatie en biologische exegese.

[^6]: Luns, Hubert (2012), *Genesis en de Moleculaire Genetica: Een Exegetische en Taalkundige Evaluatie van de Schepping van de Mens*, Amsterdam.

[^7]: Aquinas, Thomas, *Summa Theologiae*, I, q. 45, a. 5: Over primordiale schepping versus afgeleide/middellijke schepping (*creazione mediata*).

[^8]: Katholieke Kerk (1997), *Catechismus van de Katholieke Kerk*, §396–405: De aard van de zondeval en de erfzonde.

[^9]: H. Paulus, *Brief aan de Romeinen* 7:19: "Het goede dat ik wil, doe ik niet, maar het kwade dat ik niet wil, dat doe ik."

[^10]: Paus Pius IX, Apostolische Constitutie *Ineffabilis Deus* (8 december 1854): Dogma-verklaring van de Onbevleete Ontvangenis van Maria.

[^11]: Giacobbi, R., *Sintesi della Genesi Biblica*, Hoofdstuk 4: De tijdsindicaties van de -ANTA suffixen en de Eocene horizon.

[^12]: Simpson, George Gaylord (1944), *Tempo and Mode in Evolution*, Columbia University Press, pp. 105-107.

[^13]: Geudens, Pastoor Jack, Luns, H., & Giacobbi, R. (2024), *Hermeneutische Correspondentie over de Oer-Openbaring van Genesis*.

[^14]: Gesenius, W., *Hebrew and Chaldee Lexicon to the Old Testament Scriptures*, p. צֶלָע (tsela): Betekenisstructuren van flank, rib en verborgen kamer.

Hoofdbron:

De Schepping is Herschepping.Hubert_Luns,

https://guidobortoluzzi.org/2013/03/07/de-schepping-is-herschepping-hubert_luns/